

Motto: "MUZICA ELECTRONICA ESTE MUZICA SIMFONICA A GENERATIEI NOASTRE!" – Ioana Calen.

Rokolectiv 2010 a avut loc pe 25 aprilie, duminica, la MNAC. Inceputul a fost digital, artsy conceptual si 'post: NABAZ'MOB – Opera for 100 smart rabbits. O corala de iepuri, monumentala. Importanta si gravitatea momentului ne-au redus la tacere: in fata se statea jos, meditativ, iar cei care se ridicau pe varfuri in spate erau la fel de patrunsi, cineva chiar s-a dat cu capul de perete, in linistea singuratatii muzicii celor 100.

Pe scari, in spatiul pentru fumatori, a fost tot timpul plin, comentariul despre ceea ce se petrecea concomitent in sala fiind simultan si continuu (sic!). Ceea ce vreau sa spun este ca daca ar fi incaput, oamenii ar fi stat in continuu pe scari in timpul concertelor, pentru a le comenta mai obiectiv. Performerii principali au fost, ca de obicei, in public, pe scari, asa cum se obisnuieste pe scena electro iar concertele (afara de primul si ultimul) au fost noisy imbunatatite de field conversatiile foarte interesante purtate de audienta. Deci da, s-a stralucit: Fashion, Presa, Publicitate, PR, Party Organisers. Solipsism pur.

Au urmat Mount Kimbie, doi englezoi care imi plac. Si cantarea, cat am auzit din ea (putinii oameni din sala avand multe sa-si impartaseasca), a fost buna: si-au facut treaba cu apple si synths pentru partea dubstep (sa-i zicem), wonky, peisajista, chitara electrica pentru lungeala

Colectiv, asta-i ideea

Scris de VS

Miercuri, 28 Aprilie 2010 11:56

rece de post-rock plus acorduri de chitara spaniola clasica, un set de tobe pentru aerul de live curat si voce, ma scuzati, Gentle Giant. Bombonica.

Desi eclecticismul stilistic al vestimentatiei audientei a fost desavarsit (trecand de la ochelari de party, cizmoace de cauciuc sau clapari, pantofi cu toc, palarii, bascheti, pantofi de lac, cravate, europa si idm, cocalar, pustnic, mistic, heroin chic, sosoni, hip-hop, hip, piele, saboti, mocasini, canepa cu ata-n cur, tricouri polo si tunsori punk, espadrile, cureluse, centuri, ciorapi de dama, de vampa, geci de piele, de vinilin, trening de sport in sala de sport, tricouri vintage de fotbal (in ce trupa a cantat Gert Muller?), jeans, fustite peste fustite si rochite peste Rochite, toate cu chestii peste chestii pe dedesubt, chiar si la Resistance – ca sa numesc o zecime din ce-am vazut), ca sa nu mai vorbesc de cel al coafurilor (remarcabile cele ale blonzilor), ma gandesc ca nu inegalitatea in lume este marea problema ci dimpotriva, egalitatea covarsitoare. A urmat o trupa egala, care a scaldat-o intr-un jam kraut-pop psihedelic, fara sa puna punctul pe l. Deci, ca toata lumea buna, am tot fumat.

S-a terminat paroxistic cu Dan Deacon. Buna treaba! Atmosfera Costinesti tata! Tineretul pus la locul lui! Inceput cu Boom Boom Boom – Outthere Brothers si continuat cu ANUNTUUUURI: SUPER-DISCOTECA TINERETULUI VA ASTEAPTA IN FIECARE SEARA CU DEDICATII SI CONCURSUUURI! Si sa nu creada cineva ca nu iubesc America si entertainmentul, ca nu iubesc businessul, insa cand vine vorba de prosteala pe fata, as iubi-o si mai mult. Cu o singura conditie: s-o fac eu! Deci cand vine vorba de chinezarii si turcisme multicolore si sclipicioase noi balcanicii ar trebui sa avem un sistem imunitar mai dezvoltat decat un taranoi londonez, parizian, barcelonez, berlinez, praghez sau newyorkez, insa cred de fapt ca il avem: sangele apa nu se face si paranghelia se cam cere. Doua probleme: desi delirau la show, oamenii tot mai mult pe-afara pe la fumat, iar muzica, desi simpatica - ilarianta intr-un sens bun chiar, semn ca omul le are binisor cu ceea ce trebuie, faza putea fi mult mai penetranta. Sau poate-mi imaginez eu prostii.

Nu sunt genul sa cada in ingustimi retrograde, ba chiar nu-mi lipseste o tenta vizionara (aprope de citatul introductiv) deci nu cred ca m-am incadrat la categoria "acesti copii rebeli si muzica

Colectiv, asta-i ideea

Scris de VS

Miercuri, 28 Aprilie 2010 11:56

lor zgomotoasa” dar totusi, fara nostalgic, unde-or fi ei?!